

Sygn. akt I C 307/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Katarzyna Kałwak**

Protokolant **st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń**

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 r. w Oleśnie

sprawy z powództwa **D. C.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą**

w Ł. na rzecz powoda **D. C.** kwotę **2.500,00 zł** (dwa tysiące pięćset złotych 00/100) tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21.05.2017 r. do dnia zapłaty;

I. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

II. zasądza od strony pozwanej **(...) S.A. z siedzibą**

w Ł. na rzecz powoda **D. C.** kwotę **900,00 zł** (dziewięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od strony pozwanej **(...) S.A.**

z siedzibą w Ł. na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Oleśnie** kwotę **617,24 zł** (sześćset siedemnaście złotych 24/100), w tym kwotę 125,00 zł (sto dwadzieścia pięć złotych 00/100) tytułem opłaty sądowej od pozwu nieuiszczonej przez zwolnionego w całości od kosztów sądowych powoda **D. C.** oraz kwotę 492,24 zł (czteryście dziewięćdziesiąt dwa złote 24/100) tytułem zwrotu wydatków pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13.06.2017 r. **D. C.** wystąpił przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w Ł.** domagając się:

1. zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 2.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za szkodę na osobie z dnia 16.12.2016 r. waz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 21.05.2017 r. do dnia zapłaty;
2. ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość w zakresie skutków przedmiotowego wypadku na podstawie art. 189 k.p.c.;
3. obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i wynikających ze spisu kosztów;
4. zwolnienie powoda od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 16.12.2016 r. idąc parkingiem przy ul. (...) w O. poślizgnął się na niezabezpieczonej i nieusuniętej śliskości zimowej doznając złamania nasady bliższej I kości śródreżca lewego. Parking, na którym doszło do zdarzenia w dniu szkody należał do Spółdzielni Mieszkaniowej w O.. Na tej spółdzielni ciążył też obowiązek zimowego utrzymania, którego spółdzielnia nie dopełniała od dawna.

Pełnomocnik powoda zawiadomił Spółdzielnię Mieszkaniową w O. pismem z dnia 04.01.2017 r. o szkodzie, natomiast spółdzielnia dokonała zgłoszenia szkody do strony pozwanej, gdzie była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej a ubezpieczenie potwierdzone było polisą nr (...). W dniu 07.02.2017 r. odbyła się wizja lokalna z udziałem przedstawiciela strony pozwanej - I. S. – która dokonała oględzin miejsca wypadku, sporządziła dokumentację fotograficzną i spisała z powodem protokół. Zdjęcia dostarczone przez poszkodowanego jak i te wykonane przez przedstawiciela strony pozwanej potwierdzają, że ubezpieczony nie dopełnia obowiązków w zakresie zimowego utrzymania parkingu od dawna, co doprowadziło do szkody powoda.

W dniu 20.12.2016 r. powód udał się do lekarza, gdzie przeprowadzono u niego diagnostykę obrazową, w wyniku czego stwierdzono złamanie nasady bliższej I kości śródreżca lewego. Założono powodowi opatrunek gipsowy na 5 tygodni i wypisano do domu z zaleceniem dalszego leczenia w poradni ortopedycznej. Kolejno w dniu 24.01.2017 r. powód udał się do poradni chirurgicznej celem zdjęcia opatrunku gipsowego i uzyskania skierowania na rehabilitację. W okresie od 06.03.2017 r. do 17.03.2017 r. D. C. odbywał rehabilitację, na którą składały się: masaże, laseroterapia i ćwiczenia manualne. Mimo odbytej rehabilitacji ograniczenie ruchomości palca nie ustąpiło i w dalszym ciągu utrzymuje się przykurcz. Powód jest w trakcie leczenia.

Pismem z dnia 21.04.2017 r. pełnomocnik D. C. przesłał stronie pozwanej m.in. dokumentację medyczną i sprecyzował roszczenia. W toku likwidacji szkody (...) S.A. wypłaciło na rzecz D. C. kwotę 1.600,00 zł tytułem zadośćuczynienia uznając, iż jest ona adekwatna do rozmiarów szkody, z czym powód się nie zgadza. Nadto strona pozwana wypłaciła na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem odszkodowania, na które składały się koszty opieki osób trzecich. Zgodnie z orzeczeniem lekarza zaufania strony pozwanej, powód doznał 2% uszczerbku na zdrowiu, z czym powód się również nie zgadza, zarzucając jednocześnie, że opinia ta została sporządzona zaocznie w oparciu o samą dokumentację medyczną bez badania powoda, co powoduje jej wadliwość. Opinia ta nie stanowi obiektywnego dowodu w sprawie, mając na celu ochronę interesów strony pozwanej. Ponadto, uszczerbek na zdrowiu ma charakter jedynie pomocniczy przy szacowaniu zadośćuczynienia, a uznawanie go za kryterium wiodące jest niedopuszczalne. Powód zarzucił również niedbałe i pobieżne przeprowadzenie procesu likwidacji szkody przez stronę pozwaną.

D. C. określił swoje roszczenie o zadośćuczynienie (art. 445 § 1 k.c.) na dodatkową kwotę 2.500,00 zł. Wobec faktu, że doznane przez niego urazy pozostawiają - w jego ocenie ok. 5% uszczerbek na zdrowiu - szacowany w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu - żądane zadośćuczynienie jest bardzo umiarkowane i nie będzie prowadziło do niesłusznego wzbogacenia się powoda.

W przedmiocie żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej w zakresie skutków przedmiotowego wypadku, powód wskazał, że nadal utrzymują się u niego skutki wypadku, a nie jest on w stanie samodzielnie określić rokowań na przyszłość.

Roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonych kwot powód opiera na art. 481 § 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. – 30 - dniowy termin likwidacji szkody. Pełnomocnik powoda sprecyzował roszczenia i przesłał stronie pozwanej wymagane dokumenty w dniu 21.04.2017 r. zatem najpóźniej 20.05.2017 r. strona pozwana winna wypłacić na rzecz powoda świadczenie zgodnie ze zgłoszonym żądaniem bez zbędnej zwłoki, do czego nie doszło, dlatego powód domaga się odsetek liczonych od 21.05.2017 r. - pozew – k. 2 – 4v.

Postanowieniem z dnia 04.07.2017 r. Referendarz sądowy zwolnił powoda D. C. od ponoszenia kosztów sądowych w całości. – postanowienie – k. 14.

W **odpowiedzi na pozew** wniesionej w dniu 16.08.2017 r. strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda kosztami procesu z uwzględnieniem kosztów wynagrodzenia radcy prawnego strony pozwanej według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że uznała swą odpowiedzialność za krzywdę, której doznał powód w dniu 16.12.2016 r. w wyniku upadku na oblodzonym parkingu i na podstawie decyzji z dnia 20.05.2017 r. wypłaciła powodowi kwotę 1.600 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 280 zł tytułem odszkodowania obejmującego koszty opieki. W procesie strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko. Przyznała, że powód w wyniku wypadku doznał obrażeń w postaci złamania nasady bliższej I kości śródreżca lewego bez większego przemieszczenia, a leczenie ograniczyło się do opatrunku gipsowego przez 5 tygodni. Dlatego żądanie dalszej kwoty 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia, uwzględniając fakt uprzedniej wypłaty 1.600 zł z tego tytułu, w ocenie strony pozwanej byłoby źródłem wzbogacenia powoda przewyższającego stopień doznanej krzywdy.

Niezależnie od powyższego stanowiska strona pozwana zarzuciła, że powód nie wykazał, aby do wypadku doszło w okolicznościach wskazanych w pozwie. Wątpliwości budzi również okoliczność, iż powód pomimo złamania ręki zgłosił się do lekarza dopiero po 4 dniach od zdarzenia, co implikuje zarzut przyczynienia się D. C. do zwiększenia rozmiaru doznanej krzywdy na podstawie art. 362 k.c.

W ocenie strony pozwanej brak jest również podstaw do ustalenia na przyszłość odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku, któremu uległ powód. Wskazała,

że w świetle art. 442¹ § 3 k.c. k.c. poszkodowany nie ma teraz – uzasadnionego groźbą przedawnienia według uprzednio obowiązującego przepisu – interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności za skutki wypadku na przyszłość, bowiem nie jest to już potrzebne. – odpowiedź na pozew – k. 23 – 24.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.12.2016 r. około godz. 12:30 powód D. C., przechodząc przez parking przy ul. (...) w O., poślizgnął się na niezabezpieczonej śliskiej nawierzchni - na której były utworzone z zamarzniętego śniegu i lodu koleiny - i upadł do przodu. Nie ma zakazu przechodzenia pieszych przez ten parking. W wyniku tego upadku doznał urazu lewej dłoni (kciuka).

dowód :: - pismo pełnomocnika D. C. do Spółdzielni Mieszkaniowej w O. z dnia 04.01.2017 r. wraz z dokumentacją zdjęciową z miejsca zdarzenia - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- protokół szkody nr (...) - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- pisemne oświadczenie D. C. z dnia 04.01.2017 r. złożone w postępowaniu likwidacyjnym szkody - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- pisemne oświadczenie K. S. z dnia 04.01.2017 r. złożone w postępowaniu likwidacyjnym szkody - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii ręki - prof. dr hab. n. med. J. J. z dnia 05.01.2018 roku – k. 47-48.

Spółdzielnia Mieszkaniowa w O. w dniu 16.12.2016 r. była zarządcą parkingu przy ul. (...) w O. i nie zlecała żadnemu podmiotowi zewnętrznemu zimowego utrzymania tego parkingu. Zimowe utrzymanie tego terenu należało do obowiązków pracowników (gospodarzy) tej spółdzielni mieszkaniowej.

W tym okresie (...) S.A. ubezpieczało odpowiedzialność cywilną Spółdzielni Mieszkaniowej w O..

dowód :: - pismo Spółdzielni Mieszkaniowej w O. do (...) S.A.
z dnia 20.02.2017 r. - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

Po wypadku w dniu 16.12.2016 r. powód poszedł do domu, bowiem myślał, że ręka jest stłuczona. Dokuczał mu silny ból. Gdy ręka zaczęła puchnąć za radą sąsiadki zastosował Altacet, myśląc, że opuchlizna zejdzie. Gdy to nie dało żadnego efektu, a z ręką było coraz gorzej – była sina, opuchnięta i cała obolała - powód zdecydował się pójść do lekarza.

dowód : - pisemne oświadczenie D. C. z dnia 04.01.2017 r. złożone w postępowaniu likwidacyjnym szkody - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- pisemne oświadczenie K. S. z dnia 04.01.2017 r. złożone
w postępowaniu likwidacyjnym szkody - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

W dniu 20.12.2016 r. D. C. zgłosił się z urazem doznany w powyższym wypadku do Zespołu (...) w O. – Poradni (...) Ogólnej, gdzie po zrobieniu RTG chirurg stwierdził u niego złamanie nasady bliższej I kości śródreżcza lewego „bez większego przemieszczenia”. Powodowi założono opatrunek gipsowy na 5 tygodni i zalecono pozostawanie pod opieką poradni specjalistycznej.

Podczas następnej wizyty w tej poradni w dniu 24.01.2017 r. powodowi zdjęto opatrunek gipsowy. Lekarz stwierdził ograniczenie ruchomości kciuka i zalecił usprawnianie oraz kontrolę za 2 tygodnie.

dowód : - historia choroby powoda z ZOZ w O. – (...) Ogólnej – k. 6 – 6v.

Powód przeszedł serię 10 zabiegów fizjoterapeutycznych w okresie od 06.03.2017 r. do 17.03.2017 r.

dowód : - karta zabiegów fizjoterapeutycznych – k. 7-7v.

Bezpośrednio po urazie uszczerbek powoda wynosił szacunkowo około 3% - złamanie nie było bowiem przemieszczone. Natomiast obecnie obrażenie powyższe skutkuje uszczerbkiem w wysokości 2%. Złamanie zostało prawidłowo wygojone. Natomiast obecnie powód odczuwa bolesność kciuka przy zwiększonym obciążeniu ręki oraz osłabienie siły chwytu ręki. Kciuk lewy wykazuje tkliwość przy odgięciu (odwiedzeniu łokciowym) skrajnym, bez zaburzeń czucia.

W związku z urazem D. C. nie wymagał opieki osób trzecich. Natomiast dolegliwości ze strony ręki były umiarkowane. Unieruchomienie dotyczyło tylko części ręki, utrudniając w niewielkim stopniu czynności toaletowe i gospodarcze – przy pełnej sprawności prawej dominującej ręki.

„Nie wydaje się, aby w przyszłości mogło [dojść] do ujawnienia innych, dotąd nieujawnionych następstw wypadku. Stan zdrowia powoda jest stabilny, od dnia wypadku nastąpiła raczej poprawa”.

dowód : - opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii ręki - prof. dr hab. n. med. J. J. z dnia 05.01.2018 roku –
k. 47-48.

Pismem z dnia 04.01.2017 r. pełnomocnik poszkodowanego D. C. zwrócił się do Spółdzielni Mieszkaniowej w O., informując ją o wypadku z dnia 16.12.2016 r. na parkingu przy ul. (...) w O. oraz załączając dokumentację zdjęciową z

miejsca zdarzenia. Zwrócił się o udzielenie informacji m.in. czy ta spółdzielnia w dniu 16.12.2016 r. była zarządcą ww. parkingu i czy do zadań spółdzielni należało wówczas zimowe utrzymanie tego parkingu czy też spółdzielnia zlecała zimowe utrzymanie tego parkingu zewnętrznemu podmiotowi.

dowód : - pismo pełnomocnika D. C. do Spółdzielni Mieszkaniowej w O. z dnia 04.01.2017 r. wraz z dokumentacją zdjęciową z miejsca zdarzenia - w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- pisemne oświadczenie D. C. z dnia 04.01.2017 r. złożone w postępowaniu likwidacyjnym szkody - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

(...) S.A., które ubezpieczało w tym czasie odpowiedzialność cywilną Spółdzielni Mieszkaniowej w O., powzięło wiedzę o zdarzeniu szkodowym najpóźniej w dniu 07.02.2017 r.

dowód :: - pismo Spółdzielni Mieszkaniowej w O. do (...) S.A. z dnia 20.02.2017 r. w odpowiedzi na pismo (...) S.A. z dnia 07.02.2017 r. - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

W dniu 29.03.2017 r. ubezpieczyciel, w związku z zakończeniem postępowania likwidacyjnego, wydał decyzję, w której uznał roszczenia D. C. za niezasadne i odmówił wypłaty odszkodowania twierdząc, że ubezpieczonemu nie można przypisać winy za zaistniałe zdarzenie, bowiem ciągi ruchu pieszych i droga biegnąca wokół parkingu w dniu zdarzenia były odśnieżone i nie stwarzały zagrożenia bezpieczeństwa dla korzystających.

dowód :: - decyzja (...) S.A. z dnia 29.03.2017 r. - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

Pełnomocnik D. C. przesłał pozwanemu ubezpieczycielowi drogą mailową w dniu 21.04.2017 r. pismo, w którym wnosił m.in. o wypłatę zadośćuczynienia zaliczkowo w kwocie 20.000 zł za szkodę powstałą w wyniku wypadku w dniu 16.12.2016 r. W tym samym piśmie pełnomocnik wnosi też o odszkodowanie, na które składają się:

- koszty leczenia ryczałtowo w kwocie 200,00 zł;

- koszty opieki osób trzecich w zakresie 4 tygodnie po 2 h dziennie po 9,20 zł za godzinę opieki, co daje kwotę 515,20 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że na płycie parkingu, na której przewrócił się powód były zamrożone i niczym nieposypane od kilku dni lub tygodni koleiny, a przedstawicielka ubezpieczyciela przez to sama o mało się nie przewróciła. Parking również służy do ruchu pieszych, bowiem wysiadając z samochodu trzeba przejść przez parking nim dojdzie się na chodnik. Skoro ubezpieczony odśnieżył tylko chodniki dookoła parkingu, a samego parkingu już nie to ponosi winę za szkodę poszkodowanego D. C.. Pełnomocnik wskazał też w tym piśmie, że w związku ze zdarzeniem do tej pory u poszkodowanego stwierdzono złamanie nasady bliższej I kości śródreżca lewego.

dowód : - pismo pełnomocnika D. C. do (...) S.A. z dnia 21.04.2017 r. – k. 8-8v. i w aktach szkody – płyta CD – k. 35;

- wydruk e-maila z dnia 21.04.2017 r. – k. 9.

W opinii zaocznej z dnia 19.05.2017 r. sporządzonej dla ubezpieczyciela lekarz orzecznik dr n. med. T. O. – specjalizacja – chirurgia ogólna – stwierdził

u D. C. powstanie na skutek zdarzenia z dnia 16.12.2016 r. złamania I kości śródreżca lewego skutkujące trwałym 2 – procentowym uszczerbkiem na zdrowiu. Stwierdził, iż w związku z tym urazem pojawiła się dysfunkcja śródreżca i kciuka z możliwą poprawą. Stwierdził też istnienie normalnego związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy urazem i ww. następstwami w postaci uszkodzenia ciała oraz nie odnotował istnienia innych wcześniejszych urazów.

dowód : - opinia zaoczna lekarza orzecznika ubezpieczyciela z dnia 19.05.2017 r. - w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

W dniu 20.05.2017 r. ubezpieczyciel wydał decyzję, w której, w związku

z zakończeniem postępowania likwidacyjnego, przyznał D. C. świadczenie za szkodę osobową w kwocie 1.780 zł, w tym:

- **zadośćuczynienie** za doznany ból i cierpienie – **1.600 zł**;

- koszt opieki – 180 zł.

dowód : - decyzja z dnia 20.05.2017 r. o wypłacie odszkodowania – k. 10-10v. i w aktach szkody – płyta CD – k. 35.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do całego żądania z tytułu zadośćuczynienia wraz z żądaniem odsetkowym, natomiast oddaleniu podlegało jedynie żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość w zakresie skutków wypadku z dnia 16.12.2016 r.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana uznała co do zasady swą odpowiedzialność za krzywdę, której doznał powód w dniu 16.12.2016 r., w wyniku upadku na oblodzonym parkingu zarządzanym przez Spółdzielnię Mieszkaniową w O. ubezpieczoną od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Bezsporny był również przebieg postępowania likwidacyjnego, zakończonego przyznaniem D. C. tytułem zadośćuczynienia kwoty 1.600 zł w decyzji z dnia 20.05.2017 r. kończącej proces likwidacji szkody. Niekwestionowany był również uraz, jakiego powód doznał w wyniku wypadku, w postaci złamania nasady bliższej I kości śródrečca lewego bez większego przemieszczenia. Stanowisko strony pozwanej wyrażone w odpowiedzi na pozew jest jednak niekonsekwentne, bowiem po przyznaniu zaistnienia upadku powoda na oblodzonym parkingu w dniu 16.12.2016 r., przyznaniu iż doznał on w wyniku wypadku ww. obrażeń oraz uznaniu swej odpowiedzialności co do zasady i co do wypłaconej kwoty 1.600 zł, poddaje w wątpliwość, aby do wypadku doszło w okolicznościach wskazanych w pozwie. Strona pozwana podniosła też zarzut przyczynienia się powoda do zwiększenia rozmiaru doznanej krzywdy na podstawie art. 362 k.c. z uwagi na zgłoszenie się do lekarza dopiero po 4 dniach od zdarzenia. Strona pozwana kwestionuje również żądanie powoda w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację z procesu leczenia powoda, dokumenty z przebiegu postępowania likwidacyjnego oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii ręki prof. dr hab. n. med. J. J. z dnia 05.01.2018 roku. Prawdziwość i treść dowodów z dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego. Natomiast opinia ta została sporządzona rzetelnie, spójnie, w oparciu o akta sprawy i po przeprowadzeniu badania powoda.

Podstawą prawną odpowiedzialności strony pozwanej jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej Spółdzielni Mieszkaniowej w O. jest art. 822 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (§ 1). Natomiast uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

Zgodnie z treścią art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1). W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (§ 2).

Wobec uznania swojej odpowiedzialności cywilnej co do zasady przez pozwanego ubezpieczyciela należy uznać, że wina ubezpieczonego, zaistnienie szkody u poszkodowanego oraz związek przyczynowy pomiędzy nimi są w zasadzie niesporne, jednak z uwagi na wskazywane wyżej niekonsekwentne stanowisko strony pozwanej wskazać należy, że o spełnieniu przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela OC świadczą w szczególności: decyzja ubezpieczyciela z dnia 20.05.2017 r.

uwzględniająca roszczenia poszkodowanego co do zasady i częściowo co do wysokości, jak również inne dowody wskazujące na spójny i logiczny ciąg zdarzeń, tj.: zdjęcia z miejsca zdarzenia jak również protokołów szkody wskazujące na niezabezpieczone przez ubezpieczoną spółdzielnię zmarznięte koleiny ze śniegu i lodu, na których przewrócił się powód, jak również na brak zakazu ruchu pieszych przez parking. Kolejno wskazać należy na pisemne, zgodne i spójne oświadczenia D. C. i jego sąsiadki K. S., które z jednej strony potwierdzają, że powód doznał urazu dłoni w wyniku ww. upadku na parkingu w dniu 16.12.2016 r., a nadto wynika z nich, że powód za radą sąsiadki próbował zmniejszyć opuchliznę stłuczonej – w jego mniemaniu – ręki dostępnym w aptece bez recepty środkiem, a dopiero gdy to nie pomogło, a objawy stały się niepokojące i dolegliwe, udał się po pomoc medyczną. To tłumaczy kilkudniowe opóźnienie w udaniu się do lekarza jak również wskazuje na czynienie starań przez poszkodowanego by wyleczyć uraz. Związek przyczynowy urazu kciuka z upadkiem z 16.12.2016 r. potwierdził również lekarz orzecznik ubezpieczyciela w swojej opinii jak również biegły sądowy J. J..

Strona pozwana nie udowodniła też w żaden sposób zasadności zgłaszanego zarzutu przyczynienia się powoda do powstania tudzież zwiększenia szkody (art. 362 k.c.). Z opinii biegłego sądowego J. J. ani z żadnego z dokumentów z leczenia powoda, jak również z opinii orzecznika strony pozwanej nie wynika w żaden sposób, aby zgłoszenie się przez powoda do lekarza dopiero 20.12 spowodowało zwiększenie się szkody. Złamanie nie było przemieszczone (biegły J. J.), względnie było „bez większego przemieszczenia” (historia choroby z poradni chirurgicznej). Powód nie wymagał operacyjnego złożenia złamania, które zostało prawidłowo wygojone po 5 tygodniach w gipsie.

Podstawę materialnoprawną roszczenia powoda w przedmiocie zadośćuczynienia za krzywdę stanowi art. 445 § 1 k.c. zgodnie z którym, w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Poprzez określenie krzywdy należy rozumieć wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zarówno w sferze psychicznej jak i fizycznej. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu złagodzenie tych cierpień. Powinno mieć charakter całościowy i obejmować wszelkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Wysokość przyznanej kwoty tytułem zadośćuczynienia zależy od rozmiaru doznanej krzywdy. Kwota ta winna odzwierciedlać doznany uszczerbek na zdrowiu oraz być zauważalna, a także przynosić poszkodowanemu satysfakcję. Określając należną kwotę zadośćuczynienia, Sąd zobowiązany jest uwzględnić stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalność skutków urazu, wiek poszkodowanego oraz ograniczenie lub niemożność wykonywania zawodu, jak również innych zajęć, wpływ skutków wypadku na dotychczasowy styl życia poszkodowanego, szanse na przyszłość. Należy wziąć pod uwagę także indywidualne odczucia osoby pokrzywdzonej, jej indywidualne właściwości, poczucie nieprzydatności społecznej czy też wywołaną następstwem deliktu bezradność życiową poszkodowanego. Zadośćuczynienie pełni funkcję kompensacyjną, następującą wówczas, gdy suma pieniężna jest zasądzona na odpowiednim poziomie adekwatnym do rodzaju naruszonego dobra i rozmiaru doznanej szkody. Kompensacja dokonuje się przede wszystkim wtedy, gdy przywrócona zostaje równowaga emocjonalna, naruszona przez doznane cierpienia psychiczne (por. m.in. Wyrok SN z dnia 26.03.2015 r., V CSK 317/14, LEX nr 1666914; Wyrok SN z dnia 12.07.2012 r., I CSK 74/12, LEX nr 1226824; Wyrok SN z dnia 8.06.2011 r., I PK 275/10, LEX nr 1164114; Wyrok SN z dnia 6.07.2012 r., V CSK 332/11, LEX nr 1228612; Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 lipca 2013 r., I ACa 195/13, LEX nr 1363278).

Żądanie zadośćuczynienia zgłoszone przez powoda w kwocie 2.500 zł nie było zawyżone. Sąd miał również na uwadze kwotę przyznaną już z tego tytułu w postępowaniu likwidacyjnym szkody, tj. 1.600 zł, a więc łącznie krzywda D. C. jest kompensowana kwotą 4.100 zł.

Sąd wziął pod uwagę w szczególności dolegliwości bólowe ze strony złamanej kości, uciążliwości związane z koniecznością noszenia przez okres 5 tygodni gipsu, konieczność usprawniania kciuka, m.in. poprzez zabiegi fizjoterapeutyczne, które nie przyniosły pełnego efektu i pomimo prawidłowego wygojenia złamania, powodowi pozostał uszczerbek na zdrowiu szacowany przez biegłego sądowego na 2% a retrospektywnie nawet na 3%. Ponadto – jak wskazał biegły J. J. - obecnie powód nadal odczuwa bolesność kciuka przy zwiększonym obciążeniu ręki oraz osłabienie siły chwytu ręki, a kciuk lewy wykazuje tkliwość przy odgięciu (odwiedzeniu łokciowym) skrajnym. Tym

samym przyznana łączna kwota 4.100 zł (tj. 1.600 zł w decyzji ubezpieczyciela i 2.500 zł w wyroku) w pełni kompensuje szkodę i zarazem nie spowoduje bezpodstawnego wzbogacenia się powoda kosztem ubezpieczyciela.

Od zasądzonej kwoty należności głównej z tytułu zadośćuczynienia Sąd przyznał D. C. również odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 21.05.2017 r. do dnia zapłaty. Termin początkowy naliczania odsetek Sąd przyjął zgodnie z pozwem. Strona pozwana – domagając się wprawdzie oddalenia powództwa w całości – nie ustosunkowała się wprost do żądania odsetkowego powoda. Natomiast kodeks cywilny przewiduje w art. 817 § 1, iż ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Strona pozwana nie wykazała, iż nie była w stanie spełnić żądania poszkodowanego w ww. podstawowym terminie. Informację o samym zdarzeniu szkodowym Spółdzielnia Mieszkaniowa w O. uzyskała wraz z wpływem pisma pełnomocnika D. C. opatrzonego datą 04.01.2017 r. Natomiast strona pozwana pozyskała od ubezpieczonego wiedzę o zdarzeniu najpóźniej w dniu 07.02.2017 r., o czym świadczy pismo Spółdzielni Mieszkaniowej

w O. do (...) S.A. z dnia 20.02.2017 r. w odpowiedzi na pismo (...) U S.A.

z dnia 07.02.2017 r. Wówczas D. C. formułował bliżej niedookreślone roszczenia odszkodowawcze, które zostały początkowo oddalone decyzją ubezpieczyciela z dnia 29.03.2017 r. Natomiast roszczenia powoda co do zadośćuczynienia – wówczas żadanego

w kwocie 20.000 zł – zostały sformułowane przez jego pełnomocnika pismem z dnia 21.04.2017 roku. Mając na uwadze powyższe oraz fakt uprzedniego zgłoszenia zdarzenia szkodowego, w dacie 21.05.2017 r. wskazanej w pozwie, pozwany ubezpieczyciel pozostawał w zwłoce (art. 481 § 1 i 2 k.c.).

Sąd oddalił natomiast żądanie powoda w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za szkody, jakie mogą powstać w związku ze zdarzeniem

z dnia 16.12.2016 r. (pkt II sentencji wyroku). Roszczenie to znajduje swoją podstawę normatywną w treści art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Oddalając żądanie powoda w tym zakresie Sąd oparł się na treści opinii biegłego sądowego

z zakresu chirurgii ogólnej i chirurgii ręki – prof. dr hab. n. med. J. J. z dnia 05.01.2018 r., który stwierdził wyraźnie, że „Nie wydaje się, aby w przyszłości mogło [dojść] do ujawnienia innych, dotąd nieujawnionych następstw wypadku. Stan zdrowia powoda jest stabilny, od dnia wypadku nastąpiła raczej poprawa”. Sąd miał na uwadze fakt, iż złamanie powoda było proste, bez większych przemieszczeń, zostało wygojone, a powód nie wymagał operacyjnego złożenia kości, tylko wystarczył opatrunek gipsowy. Żaden z zaoferowanych przez powoda dowodów nie wykazał choćby prawdopodobieństwa wystąpienia dodatkowych nieujawnionych dotąd następstw urazu z dnia 16.12.2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zdanie drugie, z uwagi na to, iż powód uległ jedynie co do nieznacznej części żądań pozwu. Wobec tego wszystkimi celowymi kosztami Sąd obciążył w punkcie III i IV sentencji wyroku stronę pozwaną. Powód był w niniejszej sprawie zwolniony w całości od kosztów sądowych, dlatego jedynym poniesionym przez niego kosztem jest koszt zastępstwa procesowego przez pełnomocnika

w osobie adwokata w kwocie 900 zł, na podstawie § 2 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

(Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.). Natomiast mając na uwadze wynik procesu, powoływany art. 100 k.p.c. zdanie drugie oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.) Sąd w punkcie IV sentencji wyroku nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Oleśnie kwotę 125,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu nieuiszczonej przez powoda zwolnionego w całości od kosztów sądowych. Ponadto, z uwagi na powyższe oraz na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona pozwana – jako przegrana - została również kosztami w kwocie 492,24 zł tytułem zwrotu wydatków pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego J. J..

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.